

29.7.

Před-předposledního zervencového dne
jsme se sešli na Háchovičích Hobešovicích.
Bylo nás znatelně méně než minule,
chyběli například Honza s Matějem.
Po asi půlhodinovém čekání jsme se
vydali k vlaku, který po několika
minutách skutečně přijel. Po další
čtvrt hodině se rozjel a my zůjate
diskutovali o tom, co se tento rok
přihodí. V Rybníci jsme přestoupili a
zamedkouho se dostavili na naše
první táboriště nacházející se na bance
pod Bilým Mlýnem ve Vyšším Břevě.
Ihned jsme se šli naměřit do
odpadního kanálu, kterým jsme ale
zjistili, že je velmi málo vody.
Když jsme se dostatečně vypracovali
Utvorili jsme posádky. Lodi vočkami

se tentokrát staly Lucia, Andy, Niki a
Betha. Kapitáni usoudili, že nemáme co
dělat, a tak nás posadili na trenážer.
Nikdo nezůstal suchý/kromě Dana a Niki,
kteří si v suchu háčeli stromy.

Poté jsme šli pro blachy na burty,
~~na~~ nastěši se nikdo neporezal.

Po večeri se spousta zebřiny
jme mále trochu volného času, než
jme byli zavoláni k ohni. Tam
nás kapitáni seznámili s chodem tábora,
zřejmějším programem a smutným faktem, že
na makací blachy a zpěvníky nezbyly
peníze. Po několika písničkách
~~na~~ už ale bylo pozdě a po náročném
dnu jsme se odebrali do spacáků.

~ A.J., Triceratopsi (modři)

30/07/2017

Tábor Rak,

Den druhý

Slunečního svitu

Na obloze prahy

Makaci ze stanů ukrytu,

Vylézají tuzí

TENTO DEN SE TOHO SPOUSTU STALO

A OPRAVDU TOHO NEBYLO MÁLO.

KDYŽ JSME SE RAŇO OSVĚŽILI

A SLUNCEM SE MÁLEM PŘISMAŽILI,

DAU SI (ZBYTEČNĚ) BUNDY DO HOBOKO

A PITÍ MĚLI V BŘÍŠE PÁR LOKŮ,

ZAČALI JSME PO POSÁDKÁCH PUMPOVAT RAFTY

S PUMPAMI A REDUKCEMI - BEZ NAFTY.

POSÁDKY JSOU ČTYŘI A RAFTY BYLY TAKY,

POTOM CHUDAŘ RAFT-BORŮVKA OPUSTILA RAKY.

MOŽNÁ BY JSTE NEVĚŘILI TOMU,
ALE JEJÍ POSÁDKU NEPOSLALI DOMŮ.
KAREL UŽ SICE BYL V NEDOHLEDNU,
ALE RACI BY NEMĚCHALI NIKOHO JÍT KE DNU.
POSÁDKA SE ROZDĚLILA
A ZBYLÉ RAFTY NAPLNILA
JE PRAVDA, ŽE TEDĚ BYLO V RAFTECH PLNO,
I TAK PŘI PÁDLOVÁNÍ MĚLI VŠICHNI NA PILNO.
TAK JSME SE SLUNILI A PÁDLOVALI ZAS
JEZDIT NA VODĚ - TO NENÍ ŽÁDNÝ ŠPÁŠ.
U TŘÍ VEVEREK JSME ZASTAVILI K OBĚDU,
A TAM ONDRA UDĚLAL PÁR OBĚVŠ.
NA ZEMI POD STROMEM SE ZLÁMANÝMI VĚTVEMI,
LEŽELY ČTYŘI VAJÍČKA SE ZVLÁŠTNÍMI KAMENY
ZAVOLALI JSME ODBORNÍKY A TI POTVRDILI NÁM,
ŽE TO KOSTI JSOU, I KDYŽ VELIKÉ JAKO TRÁVY
DOCENT JAN SVOBODA; ŽE PŘY TO MALÝ PTAČEK JE
A POTOM PŘY NE, TO SRMA LADNÁ JE!
- (O MU V TÝ HLAVĚ KOLUJE...

Když bylo všechno patřičně zdokumentováno,
všichni nasedli do raftů,
abychom na Rožumberk nedojeli až ráno.
Každý lodivod však ve své kapse zavřené,
jedno vajíčko schoval; a to bylo zvláštní, než ne.
Když jsme přijeli pod hrád,
a měli jsme rafty vykydat,
Michal ten kapitán Emmu zvedl,
a nad vodu ji šikovně navedl,
že ani se trošku nenadala,
před tím suchá - teď mokrá si zaplavala.
Když všechny rafty zabaleny byly
a makaci se do suchého převlíknuli,
začali jsme vyšlapovat do kopce,
z něhož bylo vidět řeku, kde jsme jeli na loďce.
Po pauze jsme vlezli do mučírny hrádu,
ne, tohle rozhodnutí nemělo žádnou vadu.
Dolů z hrádu jsme všichni slezli,
abychom se k tábořišti hezky svezli.

LENOŠILI A DOVÁDĚLI OSME VE VODĚ,
VŠECHNO TO BYLO V NAPROSTÉ POKOJĚ.
PAK JSME UDĚLALI TEN KROK OSUDNÝ,
PROSÍM, TED' ZABUBNUJTE NA BUBNY,
ROZBIJEME VEJCE SAMI,
STANEME SE EXPERTY, MAMI!

PRO POSÁDKU V KAŽDEM VEJCI
DINOSAUREK VYLIHL SE,
A Z POSÁDKY VŠICI MAKACH
NA JMÉNO PRO NĚ SHODLI SE.
KAWAII STEGÍ, TY-REXOVÉ, TRICERATOPSI, SIMÍCI,
BYLI JSME PLNI NADŠENÍM, JAKO BY JSMECHOM →
ZNOVU BYLI MALINCI.
KAŽDA POSÁDKA SI VLAJKU VYROBILA,
TAK, ABY SE K NIM PATŘIČNĚ HODILA.

PO VEČERĚ S PLNÍM BĚICHEM JSME SE SESEDLI K OHNÍ
S BLESKAMI NAD OBZOREM, NO, JEN SE BOVŘÍKO PROH...

SHODNOTILI JSME ZAŽITKY DNEŠNÍHO DNE
A V TOM JOHN HAMMOND HLÁŠIL: „ZDE!“
OBJEVIL SE TAPEMNĚ - ASI AMERICKÁ KOUZLA,
DOMÁHAL SE DINOSAURŮ, ŽE ON JE CHCE Z DOBRA, NE ZLA.
JAKO ZAŘUKU NÁM DAL MAKACÍ BLOČKY,
ŽE BESTLI TEN KŠEFT VYDDE, TAK NACPEM SE JAK BEČKY.
A TAK SPOLUPRÁCE S MILIARDAŘEM IHNEU ZAČALA
JURASIC PARK S ŽIVYMI DINOSAURY, JAKO BY
SE SAMA PODMENOVALI.

PO PÍSNIČKÁCH JSME BYLI UNAVENÍ DOSTI,
ALE DEŠTĚ PŘED NOČNÍM SPÁNKEM Z RADOSTI,
JSME VYHLÁŠILI BOBRY A TAKY MINU-BABIŠE,
ŠOBRY JAKO, TO SI NĚKDO ŠPATNĚ SEPIŠE.

TAK TO BYL DEN PLNÝ DOSTI,
A VŠ ZÍTRA SE Z MAKACÍ POSTI.
A JIMÍ ZASE MLČETI BUDOU

TAK TOMUHLE DNI, PŘEDEM NOC ZOBROU!

Simíci (žlák)

31. 7. 2014 | Den [redacted] třetí

profesionální škrtnutí

Ráno jsme jako vždy vyložili ze stání, abychom se mohli osvěžit v ideálně teplé Vltavě.

Všichni jsme se samozřejmě velice těšili - což byl pro některé kámen úrazu. Někteří jedinci byli totiž vyhládkou ledové vody také okouzeni, že zapomněli na své bobříky a začali "Hurá!" spolu s ostatními.

Po koupeli jsme se přešli do suchého a pak se šli nashádat. Během toho, co jsme jedli chleby s pomazánkovým máslem, nám Akademik prozradil cíl dnešního výletu. Letos stačilo zdolat pouze Kraví horu. Vyrazit se ale mělo až po svatčině, takže následovalo nicnetlání, které se kapitánův rozhodl přerušit vtipnou hříčkou zvanou živé pexeso. Tam se jednou provždy ukázalo že děvčata/ženy jsou mnohem lepší než muži a klapi. Ještě by se mělo

podotknout, že během hry každý z nás představoval
jakehosi dinosaura s dost hrozným názvem.

Jakmile nás to omrzelo, každý posádka vyfasovala
vajíčko a šla se hrát hra, která se zřejmě jmenuje
Vajíčka. Účelem bylo si s tou ■■■ sisatou věcí kázat,
dokud se nerozbila.

Potom jsme se skáceli vykopat, někteří ze sebe
dobronce museli smýt zbytky vajíček.

Hned nato jsme dostali svačinku, zbalili si
a mohli se vrátit.

Dostali jsme na úpatí Kraví hory, když tu
se někdeš zjevil Honza se jakousi zašifrovanou
zprávou, která se prý vlní dějství ve Urbi.

Papír byl plný čísel a jak jsme brzy zjistili,
kolem resty, kudy jsme šli, se nacházely
cedulky, na kterých vždy bylo napsáno,
jaké číslo představuje jaké písmeno.

La chvíli jsme si dali dlouhou přestávku na
dřev (což byl pralink[♥] a volhiky), během

nehoj jsme zprávu vyluštili. Stalo tam, že John Hammond u kráje na vrcholu Krávi hory schoval mapu prehistorického světa. Také jsme se dozvěděli, že Akademik McSoutkup nás kontaktuje ve středu, a že na místě máme čekat listce se středním místem pobytu.

A tak jsme započali výstup. Nebudu to tu popisovat - prostě jsme pořád šli do kopce.

Postupně jsme se dostali až nahoru, kde jsme okamžitě začali zkoumat veliký kríž, který tam stál. Mapa tam opravdu byla - zatím jsme pro ni neměli využití, ale ~~na~~ snad se brzy nějaké objeví. Vyhoveli jsme tedy ~~Hammondovi~~ Hammondovi a do skříně mezi kameny jsme schovali papírek s nápisem "člun".

Následující minuty jsme po skupinách lezli na větší skálu, která se tam nacházela, a nebo jsme hledali krabičky z Geocachingu. A když už nebylo co dělat, vgrázili jsme

dole, tentokrát z kopce. Cestou jsme se ještě
stavili na náměstí ve Vyšším brzdě, kde
jsem měl rozechod, během něhož jsme si mohli
něco koupit.

Pak jsme se vrátili do táboru, který už nebyl
daleko. Tam jsme chvíli odpočívali a požívali
svačinku.

Už ale netrval dlouho, protože kapitán přišel
s další vtipnou hříčkou. Pakárna. Spočívalo to
v tom, že jsme se neustále vraceli na start
a postupně propadali depresím, přičemž jsme
se snažili plnit úkoly, které záležely zcela
na náhodě a vyvolávaly v nevinných malacích
hluboké poúty bezmáje. I tak jsme
se z toho poklebného kruhu postupně
dostali a mohli jít večeřet. Nutno poznamenat,
že v průběhu Pakárny dorazil Živ (živ a zdrav),
společně se Štěpánkem.

k jídlu byly těstoviny s omáčkou, jen tak

pro zajímavost.

Jakmile služba domyla, sešli jsme se u ohně a vyfasovali různé bankovky za všemožné obliby. Tímto proběhlo vyhodnocení vajíček.

Pak jsme zpívali, hráli káricku a četali ještě nějaké další věci.

Nakonec jsme byli zahráni do stánů, tím, že si máme zabalit, abychom další den mohli vyrazit na další táboriště.

~ Kamení Stegi • ~~červená~~ červená posádka

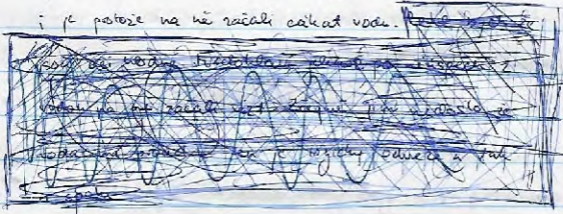
1. 8. 2017 | Den úterý

Dámy a pánové, pohodlně se usadte a
nastražte uši. Právě budete mít jedinečnou
příležitost poslechnout si ukázkou z demika
dinosaurů Dagoberta.

Ze spanku mě vytáhl silný řev. Okřivil jsem oči
a uviděl jsem dvounohého stvoření ~~jak vyběhne~~^{jak vyběhne}
sine spěchala do vody - nejspíš se stýně jako já
porádně vytekala. Proto mě také překvapilo, když
po chvíli opět vyvázala ven. Ve svém doupěti
zabírací změnila zbarvení a vrhla se pro
vonově kavičky a bílou vodu. Jako by jim přis-
kocilo - asi z toho řevu - začali učit své doupěte
a vyhazovat z nich věci. Naprosto zahladili jáh-
kole stopy po své kolonii. Většinu věcí jim vzala
žlutá přísura, větší než já a moji přátelé. Oni
vzali zbyvajících a vynesli proti proudu řeky. Ale
místo toho aby se napojili začali neshazovat předtím
beztravné objekty. Teprve potom se navrátili

dostali do vody. Zrovna jsem si chtěl v klidu schránout,
když se ozval podivný šrtek, načež se všichni ~~okřikli~~ s
s odporem otočili úlevou od přívodce.

Pokřikli k gumovým objektům a začali je tahat do vody.
Překvapilo mě, že se nepotopili, ~~proto~~ až napíši překvapilo
i je potopě na ně začali cákat vodu.

Když už vypadalo, že do vody začali na ty gumové
objekty naskakovat, ovšem ani to nefungovalo, zato převa-
že navštívil přímo po přívodu, ~~což bylo velmi neobvyklé~~
vln. Netrvalo to dlouho a povzdalo se jim zachytil se
v břichu. Tam vytažili další jídlo, vonělo to až ke mně, ale
bál jsem se přiblížit. Přeci jim jako raptor bych mož-
ná radši jedl maso. Zdálo se, že ani tu není jejich
česta u kůže. Opět šli vs gumové objekty a ujeli

po vodě. Už to vypadalo že na těch lodích
nemohou, když zabouřili u břechů, nejspíš je
nalézal k žlutý tvor, který jim ukal věci.

Přesně jak jsem předpokládal, vrhli se k
němu a ^{neurvale} ~~vytáhali~~ ~~si odhod~~ věci. Takže si
to postavili své dopravní, které přetáhli v
záchratku zmatkem zmocili.

Vše se vrátilo k normálu, vystavěli si koloniu,
a všichni jsem si že mezi sebou mají falešné
vztahování. Věci opět jedli, koutburat lephavou
bilou krmiva. Potom šli k ohni a až do noci
vydávali srůchly.

Dagobert 8

kapsali T-REXI

2.8.2017 | Den pátý

Dnes začal DEN PLNÝ HER.

Páns (jako vědceky) jsme utíkali rychle
do vody. Přolekli jsme se, nasnídali jsme
se a poté jsme začali hrát hry.

Kejdřilo se hrát na nová hra revoluce.

Osi hodinu ~~na~~ máš bavilo je hrát.

Byla svatčina a hned nato si nás

čtená svolala na další hrá. Pořádě stinosatras.

Po hvězi jsme šli hrát městečko Palermo

Když jsme dohráli Palermo zabrali jsme si

víci na P. Přijel Karel (který byl na dřevu)

a my začali říkat a sekat dřevu. Po

únorové práci byla osvěžující koupel ve Vltavě.

Byl oběd. K obědu byly buchtičky se šedlo.

Dnes odpoledne měl přijít Akademie de Nesoutek.

Opavda přijel!! Tote' jsme pro něj stáhli srovnání na jeho

čarovný lektvar, kterým měl oživit divosavy.

Povedlo se! Pěpa žije!!!! Vybily jsme pro naše dinosaury
kibčky. Pěpe U okně nám Honza přezel klobá-
zky. Půj se na krevkách vylihl Velociraptor.
Po této šokující zprávě se našle zjevi John Hammond.
Přijel se podívat na naše dinosaury.
Poté jsme zpívaly a hráli polky. Bylo
hrajdu ty a všech všichni se odpočítali velice
unaveni do stánek.

expasali Tricentopsave EPe

+PEPA

03/08/2017

TÁBOR RAK,

DEN ŠESTÝ

A ČAS DÁT SE NA CESTY

A HRÁT HRY AŽ PAR.

RÁNO, PO BUDIČKU,

KAŽDÝ ZE SVÉHO FLIČKU,

UDĚLAL PO ZBALENÍ PLACKU

A SPOLU S HRDMAČKOU KLACKŮ,

TAŠEK, PLACHTY, ERAŔU A DŘEVA

JSME TO NARVALI DO KARLA.

JAKMILE BYL KAZEL NADPÁN K PRASKNUTÍ,

NAFOUKLI JSME RAFTY POMOCÍ SÍLY MAMUTÍ; nebo dinosaurů.

POTOM JSME SE VŠICI NALODILI

A DO PÁDLOVÁNÍ ZAPOJILI SÍLY.

ČEKAL NA NAŠ VOLEJ

A KAŽDÍČKÝ LODIVOD NA NĚM VOLAL: „RAFT POLEJ!“

MUSELI JSME SI MAČET HLAVY,
ABY NÁM HORKO NENARUŠILO MRAVY.

Takže se asi neřevodlo...

To sedlo!

"PÁDLUJTE, LEGO A PŘITÁHNI!"

"HEZKY? SVĚ ŮDY PROTÁHNI!"

NĚKTERÍ Z NÁS SKONČILI VE VODĚ.

ALE VŠE BYLO V NAPROSTÉ POKODĚ.

MAKAK SI VŠEOBECNĚ PLNILI ZKOUŠKY,

ABY PŘI PÁDLOVÁNÍ VBRALI ZE SVĚ TLOUŠTKY,

I KDYŽ TLUSTÍ NEJSOU A NIRDY NEBYLI,

UDĚLAU BY LEPE, KDYBY SE LEPE PLAVILI.

PROJELI JSME KUMLOVEM,

KDE ČEKALA NÁS LYRA,

STRACH Z PIVOVARSKÉHO KAŽDÝM MAKAKEM,

LONCOVAL JAK HORA.

KDYŽ DŘEJELI JSME POSLEDNÍ KUMLOVSKÉ ŠLAJSI,

POKRAČOVALI JSME DÁL, ZA SNY.

NAKONEC JSME SE DOSTALI KE SLONÍ LOUCE.

PÁR Z NÁS SE SEŠLO NA KADIBUDCE.

ŠPALKY JSOU DVA A MAKARŮ JE VÍCE,

SEKÁNÍ SE NEOBEŠLO BEZ MENŠÍCH PRANIC;

TAK TEN ZBYTEK MAKARŮ ŠLO STAVĚTI VÝBĚHY,

PRO NAŠE MALE' DINOSAURY - ABY SI PROTÁHLI NOHY.

VÝBĚHY BYLY EPICKÝ, PRO TO NENÍ DÍVĚ SLOVO,

NIKDO BY JE HI NECHTĚLO, STAVIT JENA NOVO.

MAJÍ TEĎ JEZÍRKO, PRALES, LOUKU I STŘECHU,

MŮŽOU SI ZALÍST SÁM K SOBĚ DO TELECHU.

PO CHVÍLI PŘIJEL POŠTÁK PET

A NECHAL SI ZALÉŽET,

BYLY DOPLSY A POHLEDY,

JEN TY NEEXISTUJÍCÍ VYDOLALY SMUTNÉ POHLEDY.

IKDYŽ JSME TU ZATÍM BYLI JENOM KRAJCE,

NEBYLO TO JAKO NA ZAHRA'DCE.

JE TU FŮRA KLIŠTAT VELKÝCH JAKO STROM,

JEN ABY DO NICH... BLESK A HROM.

VEČER V OHNĚ BYLO KRAŠNĚ TICHU,
KAŽDÝ MĚL OD VEČĚŘE PLNĚ BŘICHO.

Z TÁBOŘA VEDLEJŠÍHO - SUCHÁČŮ,
SE OZVALO PÁR SRĚKŮ

ASI NA NĚ ÚTOČIL RAPTOR - JEDEN ZE RVAČŮ,
NĚKTERÝM Z NICH Z TOHO MOŽNĚ BYLO TROCHU

DO BREKŮ

ASI TŘETÍ PÍSEŇ OD KONCE NARUŠENA BYLA,
MICHAL TROCHU ZACHRÁPAL, TAK JAK BY ŘEZALA

JEN PÍLA

VŠICHNI JSME SE ZASMÁLI A MĚLI DOBRŮ NÁLADU,
NA DNEŠNÍ DEN NIKDO NEBYL O HLADU.

TAK ŘAČÍ DNI, DOBRŮ NOC,

KDYBY NĀM BYLO SMUTNO, PROSÍM, PŘIJĎ NA POMOC.

Simíci

9. 8. 2017 / Den sedmý

Den začal jako vždy budíčkem, který ostatně probíhal naprosto normálně - prostě jsme s otrávenými výzaz a mumláním „Hurá“ zamířili do vody.

Potom jsme se převlékli do suchého a šli se nasídat.

Dalo by se říci, že bylo hezky, když sůřilo slunko... ale ta žlutá věc prázila fakt hrozně, bylo parno a vedro a celkově to nebylo moc příjemné počasí (alespoň pro mě ne).

Proto jsme zalezli pod klubovnu a dali několik kol křesťáka Palmera.

Když nás to přestalo bavit, zkusili jsme vylézt ven a zahrát si Hatututu.

Když pomněme to, že několik z nás si zlámalo žebra a končetiny, a že si čičik roztřhal výsadku, bylo to docela

Fajn.

Pak jsme vyzkoušeli novou hru - Peláře - kde jsme si definitivně dělali zbylé koncetiny.

Záhy přišla řada na Rajče - další volovinu, kterou nás naučil Velký Dan.

Následně jsme se šli napít, mezitím co Emma hledala kolíčky na Marsála a špiona.

Tuto hru jsme si proto potom šli zahrát.

Dali jsme asi tři kda, přičemž vždy vyhrálo to družstvo, které bylo nahore. Tím pádem silní 2 a inteligentní 1. No comment.

Po této všeobecně oblíbené hře jsme šli dolů, abychom si dali oběd, což byla polívka.

Následoval polední klid, než Kapitánit řekl, že nic vedějíme, a zahrnul nás do vody.

Pak jsme se odebrali do lesa, kde měla následovat hra zvaná lanovka. Chodili jsme jednotlivě, takže jsme chvilu hráli Palermo,

a pak jsme se ekvoušeli zabavit po menších skupinkách. Nakonec se ale dostala řada na všechny, aby si prásti trat z provázek a skalpů.

A poslední hra toho dne, která nás všechny (tedy alespoň naši posádku) definitivně dorazila a otráвила.

Nevím, jak dlouho jsme běhali po lese nahoru

a dolů, lezli křovím a propadali depresím

a pesimismu, ale určitě to byla alespoň

hodina. Tedy, abych to úplně neskriticovale,

ta hra nebyla tak špatně vymyšlená - šlo

o to, že jsme po lese hledali balóčky.

V každého z nich byl kousek puzzlí, které jsme si měli vzt a dole poskládat.

Každý z nás měl svého dinosaura složeného,

~~než~~ než se sítkami hledači z naší posádky vrátí s posledním kouskem.

Následovala chvíle volna, kdy jsme své složené puzzle vybarvovali, a nebo jsme

se starali o své dinosaury (nutno podotknout,

že přes noc zase vyrostli).

Pesimismus nás ale definitivně přel, když se začaly připravovat první pověsti Rakůbergy.

Všichni jsme se stezli pod klubounou a svorně slintali. Někteří si dokonce nakreslili vlastní bobinek, který potom přivažali na plachtu.

Jakmile se vyhlásilo první kolo, makaci se na ná jídlo vrhli jako draví zvíř.

To stejné se opakovalo, když se otevřela

RakCola. Všichni se hajdli (někteří možná až moc, ale psst, to až další den!) a pak jsme se sešli u ohně. V průběhu večere ještě dorazili Pepa s Kikimou a Špikým. Což znamenalo, že jsme se hned na začátku přivítali.

Pak jsme něco zpívali (Pepu se na Stánka u Johna Debila bohužel nepovedlo přemluvit).

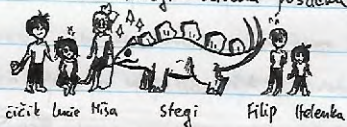
Nejúžasnější bod večera byla Aladova Utava, která Stánku mohla klidně konkurovat.

Navštívil nás také John Hammond, který

oběhal úřady a přinesl nám petici, na které
jsme měli sehnat 200 podpisů. Původně jsme
chtěli hned další den vyrazit do Krumlova, ale
kvůli počasí jsme to přesunuli na pozítří.
Večer jsme byli vyhnáni od ohně - někteří
zatekli do stani a jiní šli „šivařovat“
pod klubovnu.

Celkově to byl docela fajn den, jen
nemuselo být tak husré vedro.

~ Kawaii Stegi • červená posádka

5.8.2014 | Den osmý

Dány a pánové, pohodlně se usedíte a
nastražte uši. Právě budete mít jedinečnou
příležitost postouchnout si další události z
deníku dinosaua Dagoberta.

Narozdili od předchozích roků ^{me} nepřibudli ani
výběž stěnání a zvuky ~~to~~ nepříjemně se podobají
ei vypracení potraviny... Křik se ozval až potom.

to už všichni klasicky nabehli do vody aby poté
mohli zůstat ve svůj přítomných zbarvení. Přesto
že omní potravina voněla ten den obzvlášť dobře, jen
málokdo si dělal, což jsem nepochopil a proto jsem se
rozhodl, že se dnes dovim víc. ~~Proto~~ Šel jsem tedy
se ^{1200m} skupinou k vodě kde si polehali a...

~~to~~ Úned mi bylo jasné že se něco děje. Stvoření
jasně dělala mrtvé, což mohl znamenat jen jedno
bužilo se nějaké nebezpečí. Možná právě proto jsem se
rozhodl že den strávím s druhou polovinou. Ti se nej-
děliv ~~not~~ niti po lese a potom se sebe sbírali

'vytvoril' se dost přesvědči-
kavoucí. Někteří z ~~stárů~~ ~~z vzdalene připomí-
ní~~ podobaly ne má přátele
~~nikdy ne přátele~~ a přesto je jsem měl čast

kolik miš skotčit a hrát si svými, tak jeho
upřesněl v porobení, dřív jsem zůstával hlavně
hulit jidlu, ale teď má ^{motivyc} ~~posunut~~ čirá zvědavost.
Nikdy bych nevěřil že je možné aby někdo ni-
kolikrát sježděl celý a všechny tři jedny ryby.

Asi i přes všechnu snahu to ale nakonec vzdal a
šel se přepašovat snáší pohru - kůže zabýjí v jehle
si lepšíše telutinu. Ne přehypení ale ~~nekončí~~ ~~nekončí~~
jehle místo aby snědli vzniklé usycování vrtli se
ne jakousi přehledu telutinu. Byl jsem v mrtkání
~~ni přijít kles a odcumnat, ale na něj přepašij~~
želob. Možná bych i přišel odcumnat, kdybych
se předtím nenajedl ...

Po téhle se opět do lesa, nejspíš měli pocit že tam
budou mít větší šanci něco ulovit. Abych jim
předvedl jak se to správně dělá tak jsem s polem
se svým přítelem Irichorem ulovil malého kolubu

- pro jednodu by snad mohlo stačit ~~ona byla~~
~~muselo aby byl ochoten pochvatit za stáček odlehlé~~
~~na pole~~ jim to však nestačilo a tak vzali

Fridora aby je naučil lovit i na řece. ~~Bez úspěchu~~

Nestačilo vyjet ani pár kilometrů, když se zase začal
dropat na břech. Bylo jasné ~~a stáček~~ mluvit

~~průměrně~~ ~~na úroveň~~ ~~byl~~ ~~proto~~ ~~že~~ ~~ne~~ ~~bylo~~

jestli se jim ale něco musel pochvatit, pak je to

smysl pro orientaci, zatímco já byl naprosto ztracený.

Oni bez větších problémů našli cestu do své kolonie.

Tam se mezitím ematořili zřeteli ze simulantského

jevnici. Nakonec to ale vypadalo, že to byli právě

oni, kdo našel maso na učerí. Po jídle se všichni

posedali omě a užívaly si, až do noci

Jagobert ©

napsali: T-Rezi

6.8.2017 | Den deště

Triceratopi

"Hura," zaznělo z úst vospalých a
naděšených malaků, jelikož se právě
probudili a mřikli do ledové vody, z níž
a vrátili na vřemé cenné, jež je
připravily na následující program skládající
se z návštěvy Českého Krumlova, kde
jme společně prošli turnikety do už
s krásným výhledem na město, v němž
jme strávili jedenařl hodinový rozhovor
z nějž většinu času nám zabralo sbírání
podpisů na petici pro chov našich milovaných
dinosaurů Papy Stegiho, Simka a Isidora,
~~_____~~ → to by
~~_____~~ učen?
~~_____~~ ale ~~_____~~ neochota místních
nás vyhnala do místního baru, kde se
nic zajímavého nedělo, a když uplynula

hodina našeho drahocenného času, přešli jsme se, hodili plakety do odstředivky a vyběhli se směrem za Horizont, který nám předal papír obsahující fotky se stopami ztraceného Isidora (ne, vůbec jsem nepochopila zůstat, je utel), kterého jsme po chvíli bláznivě po křivkách místní divočiny našli na ceduli s nápisem „Veterinární klinika pro drobnou zvěř“, od níž jsme se přesunuli nad Lyon, kde začala naše křivká etapa zpět na Sloní Louhu, kam jsme dorazili obolo šesti, polaryfousli rakety, napili se čaje a šli řezat a sbírat dřívko, s čímž jsme skončili před večerí, což byly úborné plakety.

Botě začal mlatit...

Podpíste
nám papír

07/08/2017

TÁBOR RAR,

DEN DESÁTÝ,

DEN MAKACÍ AŽ PO PÁTÝ.

TENTO DEN ZAČAL UŽ VEČER,

CHVILINKU PO DOBRE' VĚČE,

UMYTÍ NÁDOBÍ A V OHNĚ SEZENÍ,

V TOM SE ZMĚNILO TÁBOROVÉ VEDENÍ.

ADMIRÁL HONZA SI SUNDAL VISAČKU

A TO BYL ZAČÁTEK NAŠEHO MAKACÁKU.

Z KAPITÁNU ZBYLY JEN TRÁVICÍ SOUSTAVY,

TAKOVÉ HLADOVÉ A NEVIDITELNÉ POSTAVY.

MAKACI SE DOHODLI NA NĚKOLIKA VĚČECH

A VĚŠINA Z NICH SI PŘESTĚHOVALA PELECH

NĚKTERÍ BY U OHNĚ MARŠMELOUNY PEKLI,

ŽE RÁNO USTANOU POZDĚ, SI VŠICHNI ŘEKLI.

TO ALE PO RÁNU VŮBEC NEPLATILO,

VĚŠINA MAKAKŮ SE BRZO PROBUDILO.

A TAK UŽ RAŇNO BYLA POSTAVENA TŘEBA ŠNŮRA,
I KDYŽ MAKARY NEPROBUDILA ŽÁDNA NOČNÍ MŮRA.
SNÍDANĚ - SPÍŠE MAKACÍ, BYLA KRŮPINKOVA
A TENTOKRÁT Z NIKDHO NEKAPALA VODA.
BUDIČEK NEBYLA ANI DO VODY SE NEŠLO,
BYL MAKACÁK - A TO BY PŘECE NEŠLO!

PO SNÍDANI A MYTÍ NÁDOBÍ JSME MY-MAKACÍ,
NAREZALI PÁR POLÍNEK A BYLO PO PRÁCI.
PO MINI-REFERENDU JSME SE VÍCE-MÉNĚ SHODLI,
ZAHRAJEM SI HUTUTUTU, JEN ABYCHOM SE NA HRT
NEVYBOJ. HUTUTUTU BYLO NEKONEČNĚ SNAD
A MY HO NECHTĚLI HRÁT NAPOŘÁD.
HRACÍ POLE JSME VYKLIIDILI
A TROCHU NABRALI SÍLY.
VYVLÍZLI JSME SE Z TEPLÁKŮ DO KRATASŮ
HNED NA TO PAK DO PLAVEK... NE PRO KRÁŠU,
ALE PROTO ABYCHOM ZCHLADLI
A NAO SVÝM TĚLEM POŘÁD VLÁDLI.

VODA BYLA LEDOVÁ A PŘI PŘEVLIKÁNÍ,
ZAVELELO SE STANŮ UKLÍZENÍ.

NE-VŠICHNI NĀ TO MĚLI NĀZĀDU

A ABYCHOM NEBYLI O HLĀDU,

ZĀČĀL SE VĀŘIT OBĚD,

KĀŽDÝ MĀKĀK BY HO MNĚD SNĚD

OSTĀTNÍ MĀKĀCI BY ZĀHRĀŽI PĀŠĚRĀŽKY,

MĚNŠÍCH VĀDNUTIÍ BYLY MRĀKY.

PĀK OSME SI ZĀHRĀŽI MĀRŠĀLA A ŠPIONĀ,

HĀŘĀLI VŠICHNI, HĀ ON ŐI ONĀ.

UĎĚĀLI JSME SI PŘĚD OBĚDEM PŘĚSTĀVĀKU

A KĀŽDÝ SI DĀL PITÍ PĀVĀKU.

K OBĚDU BYLA ŐĀNA

A EŠĀKY-SĀMĀ ŠPĀNA,

SE NEJĎRĪV OPLĀCHLI V DESINFĚKCI

ABY MĚLI DOBROU PROTEKCI.

PO OBĚDĚ A ĎĀLŠÍM MYTÍ NĀĎOBÍ,

UŠ PO DRUHĚ JSME VLEZLI DO VODY.

MINERÁLU BĚTĚ BYLO LITO, JAK VŠICHNI SEDÍ
POD KLUBOVNÍM

KTERÁ BYLA ROZPALENA ŠKORO AŽ MÁ BÍLOU
A TAK SE ASI HODINU A PŮL HRAĽO PALERMO
ABYCHOM JEN TAK NESEDELI NA DARMO

POTĚ JSME SI ZAČALI S MÍČI KUPAT A HE
NU, MY DOVÁDELI A KAREL MUSEL PRO DŘEVO DOJE
A TAK JSME ZAČALI ŘEZAT DŘEVA,
PROTOŽE DOPLNIT ZASOBY BYLO TŘEBA.

S VAŘENÍ VEČERĚ NASTAL PROBLÉM MALICKA
KAREL ODJEL I S DANOVY RAJČATY!

NAKONEC PŘIJEŠ KAREL A ZNOVU SE ŘEZALO.
A BYLY TĚSTOVINY A SPOUSTA RAKŮ SE NADLAŽILO
PŘIŠEL K NÁM AKADEMİK McSOUKUP A PŘINE
TRUHLU PRO ZDIVOČELÉ JEŠTĚRY Z PRALESŮ.

VŠECHNI JEŠTĚŘI PATŘÍ TEĎ DO M
A MY SI POSEDALI K OHNI.

PROTOŽE BYL VEČER JAS

NEBYLO TŘEBA STÁZKU SI ~~POJÍT~~ KLAŠT.

HONZA SI VISAČKU VZAL ZPÁTKY
A MAKŮŮŮ SKONČIL PRO VŠECHNY RARY.

CELÝ DEN

BYL DOBRĚ ZHODNŮŮEN.

ROZHODLI JSME SE PŘELSTIŮT DINOSAURY NA NOC

A USTLAT SI KOUSEK JINDE, LLOUSEK NE NOC.

PO HAJDUZI JSME PO JEDNOM VYRAŠŮELI,

CHOVAT BE TIŠE OSMĚ SE SVAŽILI.

USTLALI JSME SI TROCHU VYŠTRAŠENI

TOUHOU PO STANECH UNEŠENI.

UŠNULI JSME VŠICHNI SPOU,

ALE VŠEM SE STEJNĚ CHTĚLO NA SLONA... DOUŮ

Simíci

8. 8. 2012 | Den jedenáctý

Ráno jsme se probudili jaksi nenáživně a přirozenou cestou (což znamená, že na nás kapitáni neječeli, jako by byli hlusi) a první, co jsme spatřili, bylo jehličí, stromky a lesní krajina všude kolem. Teprve pak jsme si uvědomili, že jsme se ve spánku skutáleli asi o dva metry více, než bylo naše původní stanoviště, a proto jsme to hned napravili a elegantně se napřed dokroutili a napřed doplácali zpět na naše Karimatky.

Chvilu jsme ještě odpočívali a vzpomínali na včerejší bojovku, než se kapitánů opět věil do své role, a naučmal nás ze spacáků. Nastalo tedy jakési polo-balení a pak se mohlo vyrazit zpět do tábora.

Všichni jsme sotva pár kroků, než jsme stromů hrázou. Přimo před námi, na pátém,

pospávalo několik dinosaurů. Hned, jak jsme se vzpamatovali, jsme ještě rychle odbornech pochytili a někam je schovali, abychom je dole na tábořišti mohli soupnout do bedny.

Musím ale dodat, že jsme ale objevili i osm vajec - do každé posídky jsme dali ~~dvě~~ dvě, a konečně jsme se vrátili.

Dole tedy nastalo hromadné zavítání neposlušných dinosaurů do krabice, a vejce jsme z nějakého důvodu naházeli do sblenic s vodou.

Asi, aby se neoké zárodky uvnitř utopily.

To se ale udávalo jako mylná domněnka, protože (! SPOILER ALERT!) se z nich po několika hodinách začali klubat malíci roztomilí dinosauríci. To už ale přebíháme.

Jednoduše, krátce po utopení vajec jsme si do hlav naházeli nějakou potravu (jestli si dobře vzpomínám, tak chleby s jahodovou narmeládou). A pak jsme

založili do vody, protože nic nedokáže ~~průkernému~~ překárnému makakovi zkažit náladu tolik jako ledová Vltava. Kapitánát se nás ale rozhodl doslova zničit, a proto jsme se museli ještě ke všemu vymýšlet a vysampňkovat. Fuj.

Když jsme na sebe naháceli suché hadry, sešlo jsme se pod klubovnou a hráli pár kol zvířátkového pexesa.

Po této vtipné hřínce se blížící přesunuli k řece a svěží lidé vylezli nahoru do lesa, aby se mohli zničit během. Já a toho nebyla, ale očividně šlo o to, vyzkoušet, jak rychle bychom zdrhali, kdybychom měli v zádech raptora. Asi bychom mu neustáli, ale i tak se makaci prohánělo po celém lese s překvapivou rychlostí a ledností. Následovala slack line (či jak se to píše), kde jsme se měli naučit šokit tak, aby nás dinosauri nemohli pronásledovat.

Podle mého názoru by to moc nepomohlo - každý
dívouš by na nás dosáhl, a i kdybychom
chodili sakra vysoko, pořád je obloha plná
převodaketylů a podobných ptakoještěřů.

Ale když je to banilo, tak co už.

Následoval oběd, kde se nebíci lidé nacháblí
polívky.

Nakci si potom chtěli udělat trošku volno,
ale to už tu byla organizátorka Viki
a její slavnostňáček. Takže ty neboké
existence byly záhy na to zahrány
mezi stromy, aby na prostřední ohniště
nanosily chrástí, smíle, jahlici, a podobné
přírodníky.

Dvě posádky z toho ale vyvádhly, a proto
mohly sedět ve stínu a posmívat se
pracujícím jedincům.

V některých z nich se ale i přesto našla
kapka citu a laskavosti, a také přiložili

rukou k dílu.

Po nějaké době těchto muk byli všichni schromážděni u blivích (~~sklady~~ ~~metterým~~ z nich už bylo dobře *ehem* lucie *ehem*), kteří se během dne přesunuli k lesu, kus od stábe rostoucí halky roští a poleu.

A co se slo vrát? lidské člověče nezlob se! Jeden z posádky dostal kostku a posouval z ostatními, jako by to byly pouhé figurky. Všichni byli postupně vyhozeni, v depresích, znovu sesazení, pak třeba něčoho vyhodili, čímž si nepřátelili lanou posádku, která pak nebožáka jedince i škodlivého házeje častovala dost odlišnými označeními.

I tak se ale většina z nás (kromě Velkého Dama, samozřejmě) podařilo dostat se do svých domeček a ukončit tak hru. Všichni z nás byli po hře v dobrém rozpoložení, kromě výše zmíněného Dama, a vili, která celou

dobru stavěla svůj milovaný ohýnek.

Následovalo pár minut, kdy jsme ještě
lezli krovem a šli hledali chvoští, a pak
jsme byli svoláni na večeři. Jakmile jsme
zjistili, co bude k jídlu, začali jsme
zavlažovat trávu slinami a zaběhli do
stanu pro ejačky. k jídlu byl...

... SMAŽENÝ SÍR ♥

Co to popisovat, ten je to prostě oblíbené
makačí jídlo a všichni si ho dost
užili. Fajn, bylo to sakra dobrý~

Ale unývat to nádebi potom byla dost křáva.

Jenže toho zajímají problémy nebohé slučky,
že?!

Každopádně, po této otročké a ponižující práci
jsme se stezli u našeho malého ohýnku,
odtud jsme se hned přesunali ke starnostnáku.
Tam jsme chvíli dřepěli a čekali, až ohnivci
přinesou oheň. To se zahy stalo, - čtyři

postavy s pochodněmi, z nichž odpadávaly kouřové ohně, které zaslapával Honza, který tak varušoval posvátnou náladu.

Následoval typický obřad, během něhož ohnivci zapalovali hranici a prováděli předem naspartaný text, a ostatní stáli v pozoru.

Pak se zapíval Battalion a všichni si znovu dřepli. A rozjela se tábora~

Hráli jsme nějaké hry, měli nějakou hudbu.

A pak přišlo poušťování. Na plavčíka byli poušťeni, a tím pádem oholení, slunce, Sysel a Lukáš. Fuji, ti byli fousatí. Hodnost lodníka rezistal někdo (*mrk* Čičik a Anax *mrk*) a do vody

byla hozena Viká, naše nová ctuňka.

Na kormidelnicích se staly Andy a Botka, které měly to potěšení se napít toho vynalajjáho nápoje.

Když bylo poušťování za námi, děl se zpívalo, Michelle říkalo, ať jí tam nějak zmíním, takto-

Míša měla jakási moc energie a každou píseň doplňovala parašutní pantomimou.

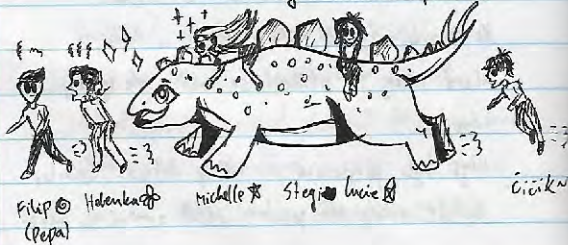
Dál už nemám co říct - když jsme se unavili, odešli jsme lhnout.

Ah! A málem bych zapomněla zmínit - u oběi nás navštívil John Hammond, který nám přinesl ukázat proužek dino-mouchy. Také nám dal tip, obvyklom další den navštívili tábořiště Dívčí kámen, kde se podle všeho má nacházet dinosauří líheň.

Vypadalo to, že se trochu zblácnil, ale což. Prostě jsme souhlasili.

A to už je snad opravdu vše.

nkawcwi Stegi • červená posádka

9.8.2017 | Den dvanáctý

Dámy a párové, pohodlně se usadte, a
nastrazte uši. Právě budete mít jedinečnou
příležitost poslechnout si už třetí ukázkou z
deníku dinosaura Dagoberta.

Ráno mě probudil silný déšť. Teprve až potom jsem
uslyšel už tak dobře známý řev. Že stani se
vzápovědně vyplazily obličty něho pozorování a
zamísily k vodě. Když ~~se~~ potom uvažili zbarve-
ni, na stole už čekalo jídlo, tentokrát ~~z~~ kůže
kamínky ~~z~~ bílou vodou. Když si opět trochu odpo-
čívají, šli dělat opravdu zvláštní věc. Přišli k
usplumnému stromku a začali se kolem něj jeden po
druhem koláznivě točit, potom doběhli k ~~stromečku~~ ^{plešnivému}
kolosní a hodili ho do přenosného jezírka. ~~Do jezírka~~

To je zabavilo jen do doby když opět přijela zlu-
stá přísosa. ~~Ab~~ Aby ji odlehčili věnovali jí většinu ze
svých věcí. Napsali si to ~~z~~ hned rozmysleli, jelikož
když ji vidět odjíždět rozběhli se ke svým

plavidlům a sociální je nafukovat. Dali je na ~~vodu~~ ^{vodu}
~~se~~ tentovat ve jiné naskočí a ~~vypukli~~ ^{vypukli} ~~řeku~~ ^{řeku} na ~~vodu~~.

Netrvalo to dlouho a zastavili u louky. Nepřipis
si myslili že právě tu by měla být to
zlutě ~~monstrum~~ ^{monstrum} Mysleli si že by se ude
schovávat a tak vyndaly chleby o lahodnou
pomazánkou. Když ale ani tak nepřišlo, snědli
si je sami. Znovu se vydali na vodu. Strážníci
pátrovali a zastavovali dokud nedojde až do
svého cíle. ~~Právě v tu chvíli byli všichni přisera~~
~~práve~~ Příchod mi mrazí po zádech, přesto že už z
vody byla vidět ^{zlutá přisera} ~~zlutá přisera~~ měl jsem jhlási tušiči
že vidí o ^{lehni} ~~právnosti~~. Můj odhad byl správný, hned
jak zřekli zpět své věci zamířili přímo k němu.
Nejprve to vypadalo že jím stejně jako mě jde jen
o prohlížení ^z - došel až do jádra a potom stejně
v ústředí i zpět to co se ale stalo pohopu mi už
zalo jak moc jsem se ušel. Bylo to jako by mě někdo
roztřel a slepil zpět, zlámal mi kosti a postavil mě

na voly. Nikdy jsem nebyl rozrušenější. Štvoření která jsem
měl za spojence a mozci i přátelé teď zasypaly kletí
kamením, mé přátele tam umřou hladu. Jsem naprosto
ztracený, bezmocný. Umírám touhou přijít ~~že~~ na ně s ká-
mí kteří byli venku a všechny do jednoho je pozabijet,
vím ale že to by přineslo jen další bolest a je se neccí sui-
zovat ne jejich úsvit. Zavrů od a zhuboke se naklechem,
policím stý. Dál už se nic moc zajímavého nedělo.

Postavili si směšné malou kolonii ~~atrapalce stihá~~
~~to je~~. Co snad stojí za zvěstí je počasí které jim ji o
noci mrazilo

Dagobert

10.8.2017 | Den třináctý | Triceratopsi

Jak už Dagobert zminil, byla kourka
a uvoila nám klubovnu. Také nám
malou měly stany, obzvláště ledabýle postavené
typičtě, ale nastěsti nám s Akadovou pomocí
vřítalo. ~~z~~

Po důkladném zatlačení kolíků do země
jsme usnulo a vzbudilo nás až ráno, že je
čas jít do vody.

Po pitjenné koupeli v ledové Vltavě
jsme se ocílali převléci a mazat chlebičky.
Následně jsme umyli nádobí a začali si
balit. ~~z~~ S tím jsme byli po chvíli
hotovi a my se mohli vydat na
zcela poslední etapu, do Borsova nabl
Vltavou.

Počasi nám celkem přálo, a tak
jsme ~~z~~ po asi dvou hodinách

vytáhlo ratty a vyneslo je (skoro).

Následovala svatina, po které jsme se vydali na vlak, který jsme nakonec stihli!

Ve vlaku jsme ~~plně~~ nadšeně volali Babise, ale odměnou nám byly pouze nadávky spolucestujících, kterým bylo špatně a chtěli spát.

Když jsme vystoupili, doběhli jsme na lounku a rozorovali šnoky na našem předním suchém oblečení. To už nás ale Emma povolala vlastní úlohou postavit 2 týpčka tak, aby zastoupila kluboun. Tento nadlidský úkol jsme ale překvapivě rychle zvládli a mohli jsme se tam při dešti schovat a hrát stripé hrátky. 🍷

Doufám, že zítřka ještě někdo deník napíše, jelikož můj příspěvek by byl skutečně nízkým zakončením tábora.

11/08

TÁBOR RAK

DEN ČTRNÁCTÝ

DEN DEŠTIVY A CELÝ DEN POSLEDNÍ,
DALŠÍ DEN UŽ KONČÍ KUS PO POLEDNÍ.

RAŇNO A JEŠTĚ KUS NOCI BYLA BOUŘE,
OHŇ BYL BEZ VĚTŠÍHO KOUŘE,
PROTOŽE PRŠELO, A JEN SE LILO.

NAŠTĚSTÍ SE TEN DEN NEBLILO.

TÁBOREM BY TEKLA ŘEKA DEŠŤOVKA,
KDYBY NEPŘÍŠEL AKAD-VODNÍ ZÁSAHOVKA.

JEHO VODNÍ KANÁL MĚL PROUD SILNÝ,
PODEMLEL BY NAŇM TÁBOR, TAK BYL FILNÝ.

I TAK PROTEKALA ŘEČKA KOLEM OHŇE
A VODY NEBEZPEČNĚ V STANŮ BYLO HODNĚ
SMÍDANĚ BYLA A BUDIČEK SPÍŠ NE,
NEŽ JSME SE NADALI ZBYLO JEN PŮLDNE

KOLEM OBĚDU FORÁD JEŠTĚ PADALY TRAKAŘE,
NA TO, KAMU DO STANU NAPRŠÍ BY ANI
NECHTEĚLO SAŽKAŘE.

VARILLO SE NA OSTROVĚ Z UHLÍKŮ

MAKACI CHODILI DEŠTĚM VE FORMĚ BALÍKŮ.

PROTOŽE TU BYLA KIKI BYLA KUCHYŇ ITALSKÁ,
MINISTRONE-RAJČATOVA' POLĚVKA BYLA PAMLSKA.

KDYŽ TO OBĚDU KONEČNĚ PRŠET PŘESTALO,
VEŠIZERÉ MAKAK JE STANŮ VYLÉZALO.

VŠICHNI SE SLUNILI NA SLUNÍČKU,

JAKO BY TO BÝVALO MOHLO BÝT O BUDIČKU.

NAKONEC JSME DOSTALI OPOZDĚŇNOU ZPRAVU,
TAK JSME VYRAZILI NA KOPEČ - TEN JOHN

JE SNAD NA HLAVU

MUSELI JSME POTOM ZNOVU SEJÍT DOLOŽ

A PAŘ ZNOVU PRO HAMMONDA NAHORU.

HAMMONDOVY KOSTI A PRACHY ZŮSTALI VE STANU,

TAK JE LODIVODI NASYPALI NA JEDNU HROMADU.

KAŽDÝ DOSTAL SVOJI ČÁST OJÍDLA A VAJEČ,
JEŠTĚ EMMINO BAREVNÉ TRÍČKO NA KONEC.

POTOM JEŠTĚ MUSELI ZABALIT PÁR VĚCÍ,
I KDYŽ KAŽDÝ ŘÍKAL: „JA TO BALIT NECHCI.“

VEČER UŽ PRŠET PŘESTALO DEFINITIVNĚ

A TAK JSME SE PO VĚČE SESEDLI KOLEM OHNĚ

ZPÍVALO SE, HODNOTILO A POVIŠOVALO

ANI POSLEDNÍ VEČER TOHO NEBYLO MÁLO.

POTOM ŠLI VŠICHNI DO STANŮ SPAŤ

DOBROU NOC SI STIHLI PŘÁT.

NEKDO SI JEŠTĚ PŘED NOCÍ BALIL

ABY VŠECHNO DOMŮ VRÁTIL.

Simlel